

การสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง
Classroom Motivation in a Deaf Schools for Central Region

เอกพจน์ ราชร์เจริญดี

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต

โทร.080-017-2180, E-mail: akepodradchareandee@gmail.com

ศรีสมร พุ่มสะอาด

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

โทร.081-398-5820, E-mail: srisamorn.p@rsu.ac.th

กัลยรัตน์ หล่อมนินพรัตน์

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิต

โทร.081-443-6803, E-mail: kanlayarat@rsu.ac.th

Ekapod Ratjaroendee

Master of Education in Curriculum and Instruction

Curriculum and Instruction, Rangsit University

Srisamorn Pumsa-ard

Master of Education in Curriculum and Instruction

Curriculum and Instruction, Rangsit University

Kunlayarat Lormanenoprat

Master of Education Program in Educational Administration,

Rangsit University

รับเข้า: 30 มิถุนายน 2562 แก้ไข: 7 กรกฎาคม 2562 ตอบรับ: 24 กรกฎาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย 2) ศึกษากระบวนการปฏิบัติการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง และ 3) เปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 23 คน และครูผู้สอนระดับ

มัธยมศึกษา 4 คน รวม 27 คน จากโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง 4 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติแมน-วิทนียู (Mann Whitney U) ในการเปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบของการสร้างแรงจูงใจชั้นเรียน มี 6 ด้าน คือ (1) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (2) การสร้างความสนใจ (3) การสร้างความมั่นใจ (4) การสร้างความพึงพอใจ (5) การสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย และ (6) การปฏิบัติงาน 2) ครูผู้สอนภาษาไทย สร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนทั้ง 6 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยที่ครูระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ปฏิบัติมากที่สุดสอดคล้องกัน คือ การสร้างความมั่นใจและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 3) ผลการเปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา พบว่า การสร้างแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ การปฏิบัติงานของครู คนหูหนวก

Abstract

This survey research aimed to: 1) study the elements of building classroom motivation of Thai language teachers, 2) study the motivation level of Thai language teachers teaching in primary and secondary schools, and 3) compare the motivation of Thai language teachers teaching in primary and secondary schools. The samples consisted of twenty seven Thai language teachers: twenty three teachers who were teaching in primary school and four teachers who were teaching in secondary school from four deaf schools in the central region. The research instruments included a survey questionnaire and structured interview. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean and standard deviation as well as Mann-Whitney U for a comparison of building classroom motivation.

The results of the study revealed that: 1) there were six elements of building classroom motivation for Thai language teachers: (1) building classroom atmosphere, (2) creating interest (3) building confidence, (4) building satisfaction, (5) setting learning goals, (6) doing work performance; 2) six aspects of building classroom motivation of Thai language teachers were rated at a high level as a whole. Both primary and secondary schools teachers were accordance with building confidence and classroom atmosphere; and 3) the comparison in the six elements of teachers

who were teaching in primary and secondary schools were not statistically significant difference at .05 level.

Keywords: motivation, work performance of teachers, deaf people

บทนำ

แรงจูงใจของบุคคลเป็นพลังกระตุ้นและผลักดันให้บุคคลทำงานสำเร็จ เช่นเดียวกับแรงจูงใจของบุคคลในการปฏิบัติตามด้านการศึกษา (มณีรัตน์ สกุลนิมิตร, 2560: 110) แรงจูงใจมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ และเป็นพลังที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ การทำความเข้าใจถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจจะทำให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ได้ลึกยิ่งขึ้น สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ในขณะที่นักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยต่ำเช่นกัน (ประวีณา เอี่ยมยี่สุน, 2553: 1 - 2) ในขณะที่ ปากาสส์ อูทก (2553: 1 - 3) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจมีความสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ของนักเรียน ครูจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ซึ่งครูจะเป็นผู้มีความสำคัญยิ่งในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน เพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียนหรือฟัง และปฏิบัติร่วมกิจกรรมกำหนด ขึ้นอยู่กับว่ามีแรงจูงใจมากน้อยเพียงใด ครูจะสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ รูปแบบ เอ อาร์ ซี เอส (ARCS Model) ซึ่งประกอบด้วย การทำให้เกิดความตั้งใจ ความสนใจ ความเชื่อมั่น และการฟัง ถ้าครูเข้าใจกลวิธีในการสร้างแรงจูงใจดังกล่าว ผู้เรียนก็จะเกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ ในการจัดการเรียนรู้ครูควรมีการสร้างแรงจูงใจแก่เด็กทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความบกพร่องในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งเด็กปกติทั่วไปต้องได้รับการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันตามพระราชบัญญัติการจัดการการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551

คนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือคนหูหนวกเป็นกลุ่มคนที่มีความพิการลักษณะหนึ่ง ซึ่งได้สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับรู้ข้อมูลผ่านทางประสาทหู ไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม โดยทั่วไปหากวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินประมาณ 70 เดซิเบลขึ้นไป กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบกับระดับเริ่มการได้ยินของคนทั่วไปเมื่อเสียงดังไม่เกิน 25 เดซิเบล คนหูหนวกจะเริ่มได้ยินเสียงที่ดังมากกว่า 90 เดซิเบล การสูญเสียการได้ยินดังกล่าวทำให้คนหูหนวกใช้วิธีการรับรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสที่เหลืออยู่ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แทนการได้ยิน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือคนหูหนวกเป็นกลุ่มบุคคลที่ไม่สามารถได้ยินเสียงพูด หรือได้ยินเสียงแต่เนือยมากจนไม่สามารถแปลงเสียงพูดเลียนแบบได้ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้คนหูหนวกมีข้อจำกัดในการสื่อสารและการเรียนรู้

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับคนหูหนวก พบว่า คนหูหนวกส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการเรียน โดยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการอ่าน การเขียน และมีปัญหาเรื่องเวลาที่ใช้ในการเรียนในวิชาต่าง ๆ คนหูหนวกจะใช้เวลาเรียนหรือใช้เวลาในการทำความเข้าใจบทเรียนมากกว่าคนทั่วไปในเนื้อหาเดียวกัน (ศรียา

นิยมธรรม, 2544: 142) ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและทำให้ผลการเรียนต่ำมากขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ พบว่า คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการเรียน โดยเฉพาะภาษาไทยในขณะที่คนทั่วไปก็มีปัญหาในการเรียนภาษาไทยเช่นเดียวกัน โดยพบว่าในปัจจุบันปัญหาของการสอนภาษาไทย เกิดจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน 5 ปัญหา ได้แก่ 1) มีความหลากหลายของภาษาที่ใช้ในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 70 ภาษา ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาไทย 2) กระแสความเจริญของโลกเทคโนโลยีการสื่อสาร ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ทำให้ละเลยไม่สนใจเรียนภาษาไทย 3) เด็กจำนวนหนึ่งอยู่ในครอบครัวยากจน ขาดโอกาส ไปโรงเรียนไม่ต่อเนื่อง ขาดการฝึกฝนการอ่าน การเขียน 4) ผู้สอนภาษาไทยบางส่วนขาดองค์ความรู้และวิธีสอนภาษาไทย และ 5) นักเรียนอ่านเขียนภาษาไทยไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรและความเหมาะสมตามช่วงวัย (ครูวันดีดอทคอมออนไลน์, 2560: ออนไลน์) ในขณะที่การเรียนการสอนในโรงเรียนโสตศึกษาที่มีข้อจำกัด หลายประการอาทิ จำนวนครูสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ต้องปรับปรุงให้ทันสมัย

อย่างไรก็ตามในการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนจำเป็นต้องใช้ภาษามือช่วยในการจัดการเรียนรู้ ถ้าครูสอนด้วยภาษาพูดก็ต้องมีล่ามภาษามือในการเรียนการสอนทุกครั้ง นอกจากนั้นจะต้องจัดให้มีการเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ต่างควบคู่กับใช้ภาพในการเรียนการสอน นักเรียนต้องจดคำสอนหรือบรรยาย เพื่อให้นำไปศึกษาทบทวน และมีหลายขั้นตอนในการเรียนรู้ทำให้เด็กไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ได้ผลการเรียนต่ำและไม่ตั้งใจเรียนได้คะแนนน้อย มีความท้อถอยในการเรียน ซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยที่ผ่านมา และในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่ เช่น เดิมเกิดจากการสอบถามเด็กนักเรียนว่า ทำอย่างไรจึงจะช่วยให้การเรียนบรรลุ ซึ่งคำตอบที่ได้ คือ ต้องมีแรงจูงใจในการเรียนดังกล่าว โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยซึ่งนักเรียนมีความคิดว่ายากอยู่แล้ว แรงจูงใจจากครูจะทำให้เด็กนักเรียนตอบสนองอย่างกระตือรือร้น และสามารถทำให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมอย่างตั้งใจอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิธีการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนและวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครู พบแต่การศึกษาในเด็กปกติแต่ไม่พบการศึกษาในคนหนุ่มสาว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูที่สอนภาษาไทยที่มีต่อเด็กหนุ่มสาว ใช้ครูวิธีการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนด้วยวิธีใดบ้าง และใช้มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเสนอแนะ กระตุ้นให้ครูได้ใช้การสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูขณะที่สอน เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพในการเรียนรู้ของเด็กพิการทางหูต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าว่าการเรียนการสอนปัจจุบันครูผู้สอนได้สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะในการเรียนภาษาไทย และกับเด็กพิการทางด้านการได้ยิน ซึ่งต้องการแรงจูงใจในการเรียนเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

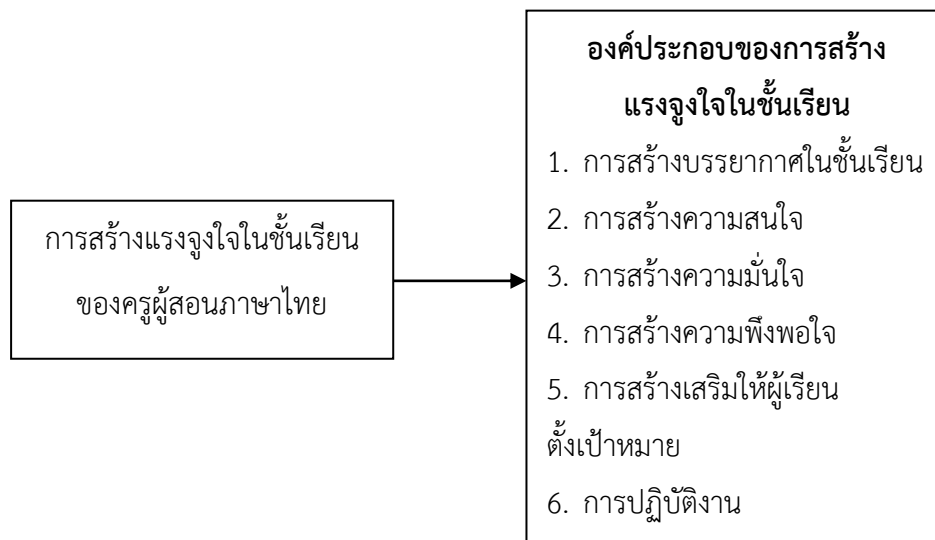
1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง
3. เพื่อเปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครู ซึ่งมีกรอบความคิดในการวิจัย จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของวิธีการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มี 6 ด้าน คือ 1) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การสร้างความสนใจ 3) การสร้างความมั่นใจ 4) การสร้างความพึงพอใจ 5) การสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย และ 6) การปฏิบัติงาน ผู้วิจัยว่าสนใจว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีวิธีการสร้างแรงจูงใจอย่างไรใน 6 ประเด็นดังกล่าว

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครู โรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง 6 โรงเรียน ที่จัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาศึกษาและมัธยมศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 รวม 264 คน เป็นครู

ระดับประถมศึกษา 183 คน และมัธยมศึกษา 81 คน (ที่มา: ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อมูล ณ วันที่ 24 กันยายน 2561)

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) และมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จากโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง 4 โรงเรียน รวมจำนวนครูผู้สอนคนเป็นครูสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 23 คน และครูสอนระดับมัธยมศึกษา 4 คน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage sampling) ดังนี้

การสุ่มตัวอย่าง

1. สุ่มจังหวัดในภาคกลางโดยการจับฉลาก 3 จังหวัด จาก 5 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ลพบุรี และเพชรบูรณ์
2. เลือกโรงเรียนโสตศึกษาทุกโรงเรียนในแต่ละจังหวัด รวมเป็น 4 โรงเรียน ได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2 โรงเรียน นครปฐม มีจำนวน 1 โรงเรียน และนนทบุรี มีจำนวน 1 โรงเรียน
3. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน เก็บข้อมูลได้จาก 27 คน เป็นครูระดับประถมศึกษา 23 คน และครูระดับมัธยมศึกษา 4 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ครูซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม จำนวน 8 คน โดยเป็นครูระดับประถมศึกษา 6 คน และระดับมัธยมศึกษา 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

1. แบบสอบถาม สำหรับครูผู้สอนภาษาไทยประกอบด้วย ข้อคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพครูผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบ และให้เติมคำหรือข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครู ประกอบด้วยคำถาม 6 ด้าน คือ 1) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การสร้างความสนใจ 3) การสร้างความมั่นใจ 4) การสร้างความพึงพอใจ 5) การสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย และ 6) การปฏิบัติงาน ข้อคำถามมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 5 หมายถึง การปฏิบัติมากที่สุด 4 หมายถึง การปฏิบัติมาก 3 หมายถึง การปฏิบัติปานกลาง 2 หมายถึง การปฏิบัติน้อย และ 1 หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมในการปฏิบัติของครู มีลักษณะเป็นช่องว่าง ให้เติมคำถามมีทั้งหมด 9 ข้อ

2. แบบสัมภาษณ์ สำหรับครูผู้สอนภาษาไทย มีลักษณะเป็นสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ถามครูและจดบันทึกคำตอบไว้ตามประเด็นที่ถาม ดังนี้

- 1) วิธีสร้างแรงจูงใจของครู เพื่อให้นักเรียนความสนใจ มั่นใจ มีความพึงพอใจ ตั้งเป้าหมายในการเรียน และปฏิบัติงานให้สำเร็จ
- 2) ความต้องการสนับสนุนในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน
- 3) ความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการสร้างแรงจูงใจ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนภาษาไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ระดับชั้นละ 2 คน รวม 4 คน ทดลองตอบและให้ข้อสังเกตแก้ไขเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ และการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุง

2. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญค่า IOC แต่ละข้อคำถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แสดงว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ โดยแบบสอบถามสำหรับครูมีค่า IOC รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือแนะนำตัวและหนังสือขอความอนุเคราะห์ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิชาหลักสูตรและการสอนวิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษา ทั้ง 4 แห่ง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ไปดำเนินการแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามและผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. สังเคราะห์องค์ประกอบในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครู โดยการวิเคราะห์ความถี่ของวิธีการสร้างแรงจูงใจ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทั้งกับ 3 องค์ประกอบขึ้นไป จากงานวิจัย 6 เรื่อง
2. นำแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้คืนมา ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ในการตอบ
3. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ และระดับของการปฏิบัติในการสร้างแรงจูงใจของครู
4. เปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนโสตศึกษาในภาคกลาง ที่จัดการเรียนรู้อัตตาภิบาลและมัธยมศึกษา โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

ค่ามัธยฐานในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยการใช้การทดสอบของแมน-วิทนี ยู (Mann-Whitney U) สำหรับผลการสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน มี 6 ด้าน คือ 1) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การสร้างความสนใจ 3) การสร้างความมั่นใจ 4) การสร้างความพึงพอใจ 5) การสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย และ 6) การปฏิบัติงาน

2. ผลจากการตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยปฏิบัติการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนทั้ง 6 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะครูระดับประถมศึกษา ส่วนครูระดับมัธยมศึกษาอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ

1) ครูระดับประถมศึกษาการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมากที่สุด คือ อารมณ์ดียิ้มแย้มแจ่มใส ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.78$) ในขณะที่ครูระดับมัธยมศึกษาการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมากที่สุด คือ ให้นักเรียนจัดห้องเรียนให้สะอาด ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$)

2) ครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา สร้างความสนใจมากที่สุด คือ เรื่องครูใช้ภาษามือช่วยในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.75$, $SD = 0.50$ และ $\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.97$)

3) ครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา สร้างความมั่นใจตรงกัน เป็นลำดับที่ 1 คือ เรื่องครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ซึ่งครูระดับมัธยมศึกษาสร้างความมั่นใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) และครูระดับประถมศึกษาสร้างความมั่นใจในระดับมาก โดยการครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.66$)

4) ครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา สร้างความพึงพอใจมากที่สุด คือ เรื่องครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.63$) ในขณะที่ครูระดับมัธยมศึกษาสร้างความพึงพอใจมากที่สุด คือ เรื่องครูใช้ภาษามือหรือล่ามช่วย เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ($\bar{X} = 4.75$, $SD = 0.50$)

5) ครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา สร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย ครูระดับประถมศึกษาสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายมากที่สุด คือ ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนแต่ละครั้ง ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.63$) ในขณะที่ครูระดับมัธยมศึกษาสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายด้วยกิจกรรมที่ปฏิบัติมากที่สุด ทุกเรื่องยกเว้นเรื่องครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดประสงค์ในการเรียน ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.50$)

6) ครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ปฏิบัติในการปฏิบัติงาน ครูระดับประถมศึกษาให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมหรือทำงานร่วมกันมาก ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.65$) ในขณะที่ครูระดับมัศึกษานิเทศความปลอดภัยในขณะปฏิบัติงานมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$)

ผลการวิจัยการสร้างแรงจูงใจในชั้นของครู ในภาพรวม นำเสนอดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
และระดับมัธยมศึกษา ในภาพรวม 6 ด้าน

ข้อ ที่	การสร้างแรงจูงใจ	ระดับ ประถมศึกษา		ระดับการ ปฏิบัติ	ลำดับ	ระดับ มัธยมศึกษา		ระดับการ ปฏิบัติ	ลำดับ
		$\bar{X}$	SD			$\bar{X}$	SD		
1	การสร้างบรรยากาศ ในชั้นเรียน	4.20	0.06	มาก	2	4.58	0.30	มากที่สุด	2
2	การสร้างความสนใจ	4.14	0.08	มาก	4	4.10	0.19	มาก	6
3	การสร้างความมั่นใจ	4.27	0.07	มาก	1	4.75	0.40	มากที่สุด	1
4	การสร้างความพึง พอใจ	4.13	0.13	มาก	5	4.40	0.21	มาก	3
5	การสร้างเสริมให้ ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย	4.03	0.13	มาก	6	4.35	0.25	มาก	5
6	การปฏิบัติงาน	4.15	0.08	มาก	3	4.38	0.37	มาก	4
รวม		4.15	0.03	มาก		4.43	0.09	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสร้างแรงจูงใจ
ในชั้นเรียนในภาพรวมทุกด้านในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.03$ และ $\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.09$) และ
ปฏิบัติสอดคล้องกับทั้งครูประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจ ซึ่ง
ปฏิบัติในระดับมากและมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยมากที่สุด) และเรื่องการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนปฏิบัติ
ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับที่ 2

3. ผลการเปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย ครูผู้สอน
ภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำเสนอดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูภาษาไทยระดับ
ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบ 6 ด้าน

	Total1	Total2	Total3	Total4	Total5	Total6
Mann-Whitney U	26.500	44.000	24.000	30.000	33.500	33.000
Wilcoxon W	302.500	54.000	300.000	306.000	309.500	309.000
Z	-1.337	-.138	-1.552	-1.111	-.861	-.893
Asymp. Sig. (2-tailed)	.181	.890	.121	.266	.389	.372
Exact Sig. [2*(1-tailed Sig.)]	.191 ^b	.921 ^b	.147 ^b	.303 ^b	.409 ^b	.409 ^b

จากตารางที่ 2 พบว่า การสร้างแรงจูงใจของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้ง 6 ด้าน คือ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การสร้างความสนใจ การสร้างความมั่นใจ การสร้างความพึงพอใจ การสร้างเสริมให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมาย และการปฏิบัติงาน พบว่า ครูปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องนี้ทั้งครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษาปฏิบัติการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการสร้างแรงจูงใจชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในการสร้างความมั่นใจ ที่มีค่าเฉลี่ยละ 4.75 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เป็นเพราะวิธีการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ส่งผลให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ มีความแสดงออกมั่นใจตนเอง เข้าใจเรื่องที่เรียนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปภาวีสร์ อุทก (2553) เรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการสร้างแรงจูงใจในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพบว่า กลวิธีการสร้างความมั่นใจตนเองสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนที่ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 34.75 และจากการสอบถามของผู้วิจัยที่ได้ทำการวิจัย พบว่า อาจเป็นเพราะวิธีการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและครูตอบคำถามของนักเรียนทุกครั้ง จึงทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ถามคำถามง่าย ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Moore, O. (2015) นอกจากนี้มีงานวิจัยเกี่ยวกับสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดการทำงาน พบว่า การให้นักเรียนในห้องแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และสอบถามคำแนะนำนักเรียนอยากจะทำ หรือการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้พวกเขาตั้งใจและสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่ขาดการทำงานได้ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงอาจสรุปได้ว่า การสร้างแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ รวมทั้งการนำกลวิธี

การสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ อาจจะสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญประภา พุดซ้อน (2559) ซึ่งวิจัยเรื่อง ผลการสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้เบียร์อรรถกรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เบียร์อรรถกรมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น และสามารถอนุมานได้ว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนจะมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Varuzza, M. (2014) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านของเยาวชนวัยรุ่นกับความสามารถในการรับรู้ความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูประสบความสำเร็จในการรับรู้ความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติงานที่จะสามารถพัฒนาขึ้นไปได้ในอนาคต และความมั่นคงในการทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของปฏิบัติงาน

2. ผลการเปรียบเทียบการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย ครูระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ย พบว่า การสร้างแรงจูงใจระดับมัศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประถมศึกษา เนื่องจากครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาสามารถสอนนักเรียนที่มีทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน การเรียนรู้จากการปฏิบัติอยู่ในระดับที่สามารถเข้าถึง เข้าใจในเนื้อหาการเรียนสอนได้ดีกว่านักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะผ่านประสบการณ์ระดับประถมศึกษาแล้ว และเนื่องจากเป็นข้อจำกัดทางภาษา โดยเด็กพิการที่สูญเสียการได้ยินเพียงเล็กน้อยอาจพอจะพูดได้ เด็กพิการที่สูญเสียการได้ยินในระดับปานกลางอาจสามารถพูดได้แต่อาจจะไม่ชัดนัก ส่วนเด็กพิการที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวกอาจพูดไม่ได้เลยหากไม่ได้รับการสอนพูดตั้งแต่วัยเด็ก (มลิวลย์ ธรรมแสง, 2550) จึงอาจจะส่งผลในการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย

สำหรับผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ทั้งครูประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาได้พยายามสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และให้กำลังใจโดยการให้รางวัล นักเรียนจะมีความสุขในการเรียนครูสร้างความสนใจด้วยการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ และจัดกิจกรรมให้มีการแข่งขัน และนำเสนอผลงาน สร้างความมั่นใจด้วยการสร้างความเป็นกับเราใช้ภาษามือช่วยในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจนักเรียนจะเกิดความมั่นใจกว่า ชักถามและตอบคำถามที่ครูเป็นกับเรา ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยในขณะที่การสื่อสารด้วยภาษามือ ทำให้เข้าใจสรุปประโยชน์ในการเรียนทำให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนได้ชัดเจน การที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน ดังกล่าวช่วยทำงานปฏิบัติงานต่าง ๆ สำเร็จตามเป้าหมายที่ครูและนักเรียนกำหนดได้

โดยสรุปการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูมีผลทำให้นักเรียนมีความสนใจ มั่นใจ สามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland (อ้างถึงใน ธนวัฒน์ วิเศษสมบัติ, 2561) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลต่อการทำงานให้สัมฤทธิ์ผล หรือเกิดผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า การสร้างแรงจูงใจชั้นในเรียนของครูผู้สอนภาษาไทย ระดับการปฏิบัติส่วนน้อยที่สุด คือ การสร้างเสริมให้ผู้เรียนเป้าหมาย ครูผู้สอนควรจะเป็นผู้ให้คำแนะนำในการกำหนดเป้าหมายของนักเรียนแต่ละคน เพราะตั้งเป้าหมายของครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้
2. การสร้างแรงจูงใจชั้นในเรียนของครูผู้สอนภาษาไทยครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีนักเรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ ช้า-เร็ว แตกต่างกันครูต้องใส่ใจถ้านักเรียนคนไหนเรียนรู้ได้ช้า ครูผู้สอนมีการสอนนอกรอบ และครูผู้สอนคอยช่วยและแก้ไขเรียนรู้ให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้มาก
3. ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาควรพยายามสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น
4. ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาควรส่งเสริมนักเรียนที่เป้าหมายในการเรียนเพื่อจะได้มีกำลังใจและมุ่งมั่นในการเรียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีกำลังใจในการเรียนรู้
2. ควรศึกษากลวิธีในการสร้างแรงจูงใจในแต่ละด้าน เพื่อครูจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้กับโรงเรียนโสตศึกษาในภาคอื่น ๆ หรือทั่วประเทศ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาเด็กต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ครูวันดีดอทคอมออนไลน์. (2560). 5 ปัญหาใหญ่ทำเด็กไทยอ่อนด้อย “ภาษาไทย” ชี้แนวทางสอน ป.1 - 3 อ่านออกเขียนได้. ค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560, จาก <http://www.kruwandee.com/news-id35474.html>
- ธนวัฒน์ วิเศษสมบัติ. (2561). ผลกระทบของแรงจูงใจ ความพึงพอใจ และความผูกพันต่อองค์กรที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมยานยนต์ของเขตนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด 1 จังหวัดระยอง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 4(3) (ตุลาคม 2561– มกราคม 2562): 17. ค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/169219/121741>

- ปภาภัสสร อุทก. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนของครูภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2553). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของแรงจูงใจในการสอบและคะแนนสอบ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
วัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญประภา พุฒซ้อน. (2559). ผลการสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เบียร์รถกร
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มณีนรัตน์ สกุนนิมิตร. (2560). การศึกษาความรู้สึกร่วมในชุมชน แรงจูงใจ ทักษะคิด และพฤติกรรมของ
ผู้ติดตามแฟนเพจลูตัสเตอร์ที่มีต่อวิถีทัศน์ “นิทานหมา หมา”. วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 3(3) (ตุลาคม 2560 – มกราคม 2561): 110. ค้นเมื่อ
วันที่ 11 กรกฎาคม 2560, จาก [https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/
view/112630/87728](https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112630/87728)
- มลิวัลย์ ธรรมแสง. (2550). คนหูหนวก ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและระบบวิธีสอน. ศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้น
พื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). สำนักบริหารงานการศึกษา
พิเศษ. ค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2561, จาก <https://data.bopp-obec.info/emis/>
- ศรียา นิยมธรรม. (2544). ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและ
สังคม. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Aiemyeesoon, P. (2010). **Development of a causal model of test-taking motivation
and test scores of grade nine students.** Master of the Requirements for the
Degree of Doctor of philosophy Program in Educational Measurement and
Evaluation Department of Educational Research and Psychology Faculty of
Education, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Education Management Information System, Information Subdivision, Policy and Basic
Education Plan Office, Office of the Basic Education Commission. (2018).
Office of Special Education Administration. Retrieved on 24th September
2018, from <https://data.bopp-obec.info/emis/> (in Thai)

- Kruwandee online.com. (2017). **5 big problems, making Thai children inferior, “Thai language”, pointing out teaching methods, Primary 1-3, literacy.** Retrieved on 11th November 2017, from <http://www.kruwandee.com/news-id35474.html>. (in Thai)
- Moore, O. (2015). **Motivating Unmotivated Students to Focus on Academics: An Action Research Study.** Capella University. (in Thai)
- Niyomtham, S. (2001). **Hearing impaired.** Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Putchon, P. (2016). **The Effect of using Tokens Economy to Teach Thai on Matthayomsuksa 4 Students’ Motivation.** Master of Thai Language Teaching, Ramkhamhaeng University. (in Thai)
- Sakulnimit, M. (2017). *A Study of followers’ Sense of Community, Motivation, Attitude and behavior towards Home Video Presentation “Nitan MHA MHA” via Gluta Story Fanage.* **Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University**, 3(3): 107 - 117. Retrieved on 11th November 2017, from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112630/87728> (in Thai)
- Thamsaeng, M. (2007). **Deaf people, educational achievement and teaching method system.** Master of Education, Special Education Major, Suan Dusit Rajabhat University. (in Thai)
- Utok, P. (2010). **A Study of Classroom Motivation Strategies of English Language Teachers at The Upper Primary Eduon Level of Sarasas Witaed Romklao School.** Master of the Requirements for the Degree of Master of Education, Rangsit University. (in Thai)
- Varuzza, M. (2014). *The Relationship between English Language Arts Teachers’ Use of Instructional Strategies and Young Adolescents’ Reading Motivation, Engagement, and Preference.* **Journal of Education and Learning**, 3(2): 109 - 119.
- Visessombat, T. (2018). The Effects of Motivation, Satisfaction and Organization Commitment to Employees’ performance in Automotive industry of the Eastern Seaboard 1 industrial Estate, Rayong. **Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University**, 4(3): 14 - 26. Retrieved on 1st February 2019, from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/169219/121741> (in Thai)